

Пенсія-та, съ коя-то той сѣществувалъ, вынагы му са давала слѣдъ дългы протаканія; и макаръ трима-та императори, на кои-то Кеплеръ украшавалъ царуваніе-то, и да заповѣдвали постоянно на свои-тѣ министри, колко-то е възможно по-точно да плащатъ на Кеплера опредѣленна-та плата, обаче неиспльняваніе-то на тѣзи заповѣды было источникъ на постоянни горчевини за Кеплера. Кога-то той са отгѣглилъ въ Силезія, за да измине остатъка на свои-тѣ дни, паричны-тѣ му работы още повече са затруднили. Нужда-та, най-послѣ го принудила самъ лично да дири недоплатены-тѣ му суммы; и затова въ 1630 год. почти на шестдесять годишна възраст той тръгнѣлъ за Регенсбургъ; но поради голѣмо-то уморяваніе отъ дълго пътуваніе на конь, хванѣла го трѣска, коя-то и положила край на живота му.»

Профессоръ Іеуелль (Whewell) въ любопытно-то си съчиненіе: «астрономія и физика въ отношеніе къмъ естествено-то Богословіе,» бѣлѣжи, че Кеплеръ при всички-тѣ си природни странности, былъ чловѣкъ въ высша степенъ благочестивъ. Той наченва свои-тѣ «Комментаріи върху движенія-та на Марса» съ слѣдующы-тѣ думы: «азъ молж читателя си, като си припомня за Божествена-та благодѣль, коя-то осѣнява чловѣка, да хвали и прославлява заедно съ мене мъдрость-та и величіе-то на Творца, кои-то азъ му открывамъ чрѣзъ правдиво обьясеніе на устройството на вселенная, чрѣзъ изслѣдваніе на причины-тѣ и чрѣзъ опредѣленіе на измама-та на зрѣніе-то. Азъ го молж, да не вижда само въ една неподвижность на земя-та прѣдохраненіе-то на всичко живо въ природа-та, като даръ Божій; но още и въ движенія-та на наша-та планета, да припознава мъдрость-та на Творца. А на тогосъ, кой-то не е въ състояніе да си усвои тѣзи наука, или кой-то не може да повѣрва въ система-та на Коперника безъ да поврѣди на свое-то благочестіе — азъ съвѣтвамъ, като остави астрономическа-та школа и, като осѣди, ако той счете за нужно, всички философскы ученія, да върви по своя собственъ пъкъ и да са остави отъ това скитаніе по вселенная. Азъ съвѣтвамъ, като издигне свои-тѣ тѣлесны очи, съ кои-то той само и може да вижда, да излѣе отъ всичко-то си срдце молбы къмъ Бога Творца. Азъ схмъ увѣренъ, че той ще Му са помоли схщо тѣй усърдно, както и астрономъ-тъ, кому-то Богъ е далъ възможность да вижда по-яено съ умственны-тѣ си очи и кой-то за всичко, що самъ е открилъ, може да въздаде и ще въздаде Богу слава.»

Въ Биографія-та на Кеплера, коя-то е издадена въ негово-то отечество и написана по новооткрыты рѣкописы на този великъ чловѣкъ, привожда са много други примѣры отъ подобна набожность. Кеплеръ тѣй свърша свои-тѣ хармоникы: Благодаря Ти Господи Създателю! Ты, съ Твое-то твореніе, испълни ма съ въсторгъ и ма възхити съ дѣла-та на Твои-тѣ рѣдѣ. Азъ открихъ на чловѣчество-то слава-та на Твои-тѣ дѣянія, до колко-то ограниченныя ми разумъ може да постигне тѣхна-та безпрѣдѣльность. Ако схмъ изрѣкълъ нѣщо недостойно за Тебе или ако схмъ търсилъ своя собственна слава, то милостиво ма прости!»

Както Галилей притѣглилъ най-жестоки прѣслѣдванія отъ Римска-та църква, тѣй схщо и Кеплеръ срѣщнѣлъ силна оппозиція и клеветы отъ страна-та на Протестанско-то духовенство въ свое-то отечество; и особен-